

uitlaten, vooral omdat men daar veel te grof besnaard was om voor *bonae litterae* ontvankelijk te kunnen zijn. Herhaaldelijk zou Erasmus met de omschrijving van zijn identiteit een spel spelen: nu eens was hij Germaan, dan weer Galliër, of beter: Gallogermaan; het was maar wat men destijds onder Batavia verstonde en hoe Erasmus zich wenste te positioneren.²²⁾

Rotterdam in de ogen van een 'Napolitaanse' humanist, of was dat Erasmus?

Dat brengt ons tot het hiervoor al even aangestipte geschrift dat in de uitgave voorzien is van de naam van Chrysostomus de Napolitaan. Het geschrift verscheen op 28 februari 1514 bij Dirk Martensz. te Leuven onder verantwoordelijkheid van de Hollander Maarten van Dorp oftewel Martinus Dorpius, een vriend van Erasmus die op dat moment in Leuven werkzaam was. De uitgave is een verzameling van verschillende teksten, te beginnen met een door Dorpius zelf geschreven dialoog tussen Venus en Cupido over de waardering van Hercules. Dan volgen een aantal opmer-

Martini Dorpij sacre theo

logiæ Licenciati DIALOGUS: in quo Venus & Cupido omnes adhibent versutias: vt Herculem animi ancipitem in suam Militiam inuicta Virtute perpellat.

¶ Eiusdem Thomæ Aululariæ Plautinæ adiectus cum prologis aliquot in Comediarum actiones; & pauculis carminibus.

¶ Chrysofomi Neapolitani epistola de situ Hollandiæ viuendiq; Hollandorum institutis.

¶ Gerardi Nouiomagide Zelandiæ epistola confimilis.;

35. Titelpagina van de bundel van Martinus Dorpius uit 1514. Foto Gemeentebibliotheek Rotterdam.

Eum gratia et privilegio:

Prostantyenaes in edibus

Theoderici Martini Aloftensis Louanii e regione Schelæ Iuris ciuilibis qui & impressit. (ca. 1514)